

Voorbereiding 18.6: Genezing van tien melaatsen

Schriftgedeelte

Lukas 17:11-19

Thema

Genezing van tien melaatsen

Exegese

Lukas 17:11-19

Vers 11

Met nadruk wordt vermeld dat Jezus op weg is naar Jeruzalem. In deze stad zal Hij gaan lijden en sterven. Ook over de weg naar Jeruzalem valt al de schaduw van het lijden. In dat licht moeten we de nu volgende geschiedenis lezen. Als Jezus straks tien melaatse mannen geneest, is dat alleen te danken aan het feit dat Hij Zelf de ziekten op Zich neemt. Jesaja geeft dat al aan: 'Hij heeft onze krankheden op Zich genomen' (Jesaja 53:4). In Mattheüs 8:16-17 wordt deze tekst heel duidelijk betrokken op de genezingen van bezetenheid en ziekten. Dat een genezing nooit 'goedkoop' is, maar de Heere Jezus wel degelijk iets kost, wordt duidelijk zichtbaar in de genezing van de bloedvloeiende vrouw: er gaat kracht van Hem uit (Markus 5:30).

'Door het midden van Samaria en Galilea': De kortste weg vanuit Galilea naar Jeruzalem liep via Samaria. De genezing van de melaatse mannen vindt waarschijnlijk plaats in het grensgebied van Samaria en Galilea.

Vers 12

'Melaatsheid' is een verzamelnaam voor verschillende huidziekten in de tijd van de Bijbel. Sommige waren ongeneeslijk, andere waren wel te genezen. Omdat bepaalde typen huidziekten besmettelijk en gevaarlijk waren, moest iedereen die melaats was buiten de gemeenschap, in afzondering leven (zie Numeri 5:2). Vaak zochten melaatsen wel elkaars gezelschap op (zie bijvoorbeeld ook 2 Koningen 7:3). De melaatsen staan 'van verre', dat betekent: op grote afstand. De wet verbood hen dichterbij te komen.

Vers 13

Ook al kunnen de melaatsen niet dicht bij de Heere Jezus komen, ze kunnen de afstand die er tussen Hem en hen is wel overbruggen door 'hun stem te verheffen', dat wil zeggen: ze roepen luid. Daar ligt een boodschap in voor ons. Als de Heere onbereikbaar ver weg lijkt, mogen ook wij 'onze stem verheffen' en Hem aanroepen.

De melaatsen roepen drie dingen:

- 'Jezus'. Deze naam is bij uitstek de (aan)roepnaam van de Heere Jezus. Er klinkt in mee dat Hij Zaligmaker van zondaren is (Mattheüs 1:21).

- ‘Meester’. Het Griekse woord betekent letterlijk: ‘degene die erboven staat’. Ze zien Jezus als Degene Die boven hen staat, boven hun ziekte én boven de afstand die er is tussen Jezus en hen. Door Jezus zó aan te roepen eren ze Hem én pleiten ze op Zijn almacht.
- ‘Ontferm U onzer’. Je mag hier ook vertalen: geef ons een aalmoes. Ze vragen dus, evenals een bedelaar, om iets dat ze niet verdiend hebben. Met deze uitdrukking doen ze een beroep op de genade van de Heere Jezus. Concreet bedoelen ze hier natuurlijk of Jezus hen wil genezen van hun melaatsheid.

Hun gebed bevat voor ons drie lessen. Als wij bidden, mogen we de Heere ook aanroepen als Zaligmaker van zondaren. In ons gebed mogen we pleiten op Zijn almacht: ‘U staat er toch boven’. En vooral mogen we een beroep doen op Zijn genade.

Vers 14

Jezus geneest de tien melaatsen op een bijzondere manier. Hij geeft hun, terwijl ze nog melaats zijn (!), de opdracht om naar de priesters te gaan. Deze hadden de taak om mensen die meenden dat ze van hun melaatsheid genezen waren, te zien en eventueel genezen te verklaren. Ook moest na de genezing van de melaatsheid een offer gebracht worden (zie Leviticus 14:1-32). Terwijl ze nog ziek zijn, stuurt Jezus hen op weg om zich genezen te laten verklaren. Dat is een beproeving voor deze mannen. Wat geloven ze? Hun ogen die hen vertellen dat ze nog melaats zijn? Of het woord van Jezus, dat ze genezen zullen worden? Als ze op weg gaan, worden ze genezen. De Heere is een Waarmaker van Zijn Woord!

Vers 15-16

Tien melaatsen hebben ‘biddag gehouden’; slechts één van de tien ‘houdt ook dankdag’. Daar ligt een waarschuwing in: hebben we de Heere alleen nodig voor Zijn zegeningen en vergeten we Hem, als we die zegen gekregen hebben?

Hoe ziet de dankdag van die ene melaatse eruit? Ze ligt in het verlengde van zijn biddag: Eerst verhief hij zijn stem om aan Jezus te vragen, of Die hem wilde genezen (vers 13). Nu prijst hij God met luide stem. Hij geeft God dus de eer van zijn genezing.

Een ander kenmerk: hij valt voor de voeten van de Heere Jezus neer en bewijst Hem zo eerbied en vooral dankbaarheid.

Deze man blijkt een Samaritaan te zijn. De Samaritanen stamden af van Israëlieten die zich vermengd hadden met heidense volkeren die ten tijde van de ballingschap in Israël waren komen wonen (2 Koningen 17:24). Vanwege hun halfheidense afkomst werden ze door de Joden veracht. Hier gaat een Samaritaan de Joden echter voor in dankbaarheid, zoals in Lukas 10:30-35 een Samaritaan de Joden voorging in barmhartigheid.

Vers 17-18

Uit Jezus’ woorden blijkt Zijn alwetendheid: Hij weet dat er tien melaatsen genezen zijn. Maar vooral klinkt er verwijt in door: Waarom zijn de negen Joodse melaatsen niet teruggekomen, net als deze man, die nog wel een ‘vreemdeling’ is?

Zo bevat deze geschiedenis een duidelijke boodschap voor ons. We mogen 'onze begeerten in alles door bidden en smeken bekend laten worden bij God'. Maar dat alles wel 'met dankzegging' (Filippenzen 4:6). Laten we niet vergeten om God te danken voor alles wat Hij ons heeft gegeven en gelaten. Heel bijzonder mogen we God wel danken voor wat Hij gaf als verhooring op ons gebed.

Vers 19

'Uw geloof heeft u behouden'. Let op: het geloof is niet de grond van het behoud van deze man, maar wel het middel waardoor hij deel kreeg aan de ontferming van de Heere. Als de Heere Jezus heel nadrukkelijk zegt, dat het geloof van déze man die in dankbaarheid terugkeerde, hem behouden heeft, zegt Hij daarmee indirect ook iets over een onmisbare eigenschap van het zaligmakend geloof: dat geloof kent altijd iets van de dankbaarheid.

Geloofsleer

- HC vraag 5 Melaats door de zonde
- HC vraag 18 Alleen genezing door Heere Jezus Christus
- HC vraag 86 Goede werken, dankbaar zijn
- HC vraag 116 Het gebed is het voornaamste stuk der dankbaarheid
- HC vraag 21 Een wondergeloof is geen waar geloof

Gebedspunten

- Mensen met lepra en andere huidziekten.
- Door de Heilige Geest zien dat je melaats van de zonde bent.
- Vluchten naar Christus en roepen om ontferming zoals de melaatsen deden.
- Echte dankbaarheid zodat God verheerlijkt wordt.

Psalm- en liedlijst

Maak een keuze uit de volgende psalmen en liederen:

Psalm	30:2	Mijn God, Gij hebt mij, op mijn klacht
	30:8	Gij hebt mijn weeklacht en geschrei
	103:1	Loof, loof den HEER, mijn ziel, met alle krachten
	103:11	Loof, loof den HEER, gij Zijne legerscharen
	130:1	Uit diepten van ellenden
	136:1	Looft den HEER, want Hij is goed
	136:3	Looft der heren Opperheer
	136:4	Looft Gods macht, die onbeperkt
	136:26	Geeft den God des hemels eer
Lied	ZB	Kom in mijn hart
	ZB	Heer', ik kom tot U
	ZB	Ga niet alleen door 't leven

Introductie op de vertelling

Optie 1

Laat een afbeelding zien van iemand die lepra heeft. Bespreek de kenmerken hiervan. Vertel dan dat lepra en melaatsheid op elkaar lijken, maar dat het waarschijnlijk niet dezelfde ziekte is. Noem ook alvast wat kenmerken van een melaatse. Gescheurde kleding, het haar hangt los, je hebt iets voor je mond (zie Leviticus 13: 45 en 46).

Optie 2

Begin met een gesprekje over ziek zijn. Thuis, in bed of op de bank. Stel je voor dat je niet thuis mocht blijven, maar dat je vader en moeder je buiten jullie dorp of stad brachten. Daar lag je dan. Alleen, geen eten en drinken. Zo ging het in de tijd van de Bijbel.

Optie 3

Een gesprekje over dankbaar zijn. Waar heb je vandaag voor gedankt? Schrijf op een groot vel.